

SKI-cam-PISTEN

Tilmelding til COOLING

Campitello - ture

Beretning fra Pruntz, Hafjell

NR: 42 – 11. Årgang Marts. 2004

Klubbens formål er :

- at sprede interesse for skicamping
- at samle og udveksle erfaringer
- at arrangere fællesture med skisport
- at gøre fritidsaktiviteten billigst mulig
- at samle skicampister til socialt samvær

Klubåret løber fra 1. august til 31. Juli.
Medlemskontingentet for klubåret
2002/03

blev på årsmødet i august igen fastsat
til kr.150,-. Der gives rabat på kr. 25,-
ved til-melding efter 1. maj.

Gyldigt betalt girokort (et pr. familie) er
bevis for medlemskab af klubben.

Bladet SKI-cam-PISTEN udkommer 3 -
4

gange årligt: September, marts og juni.
Derudover kan der forekomme ekstra
udgivelser f. eks. i december måned.

Forfattere til tekster, artikler, historier
og
tegninger i bladet er selv ansvarlige for
indhold,
ophavsrettigheder m.v.
Redaktionen påtager sig intet ansvar
herfor.

**HUSK SIDSTE
FRIST FOR
INDLEVERING AF
INDLÆG ER DEN
1 Juni. - 2004**

KLUBUDVALG

DCS-SEKRETARIAT KONTAKTPERSON SYDVEST

Annette & Lars Møller
Højmark 29, Rinkenæs
6300 Gr åsten

☎ 74 65 42 21 Mobil: 21 70 92 72
la-nette@get2net.dk

DCS-KASSERER & KONTAKTPERSON ØST

Pia Clausen & Per Olsen
Hyldemorsvej 3B
2730 Herlev

☎ 44 84 87 23 Mobil: 40 60 12 85
per_olsen@hp.dk

PR UDVALGET

Dorrit og Jan Bo Rasmussen
Ejbydalsvej 176
2600 Glostrup

☎ 44 92 70 91 Mobil: 23 22 27 28
jan@rasm.dk

KRITISK REVISOR

Dorthe Andreassen
Hjørringgade 61
9850 Hirtshals

☎ 98 94 47 15 Mobil: 40 92 47 15

KONTAKTPERSON VEST

Dorthe / Hans Jørgen Andreassen
Hjørringgade 61
9850 Hirtshals

☎ 98 94 47 15 Mobil: 40 92 47 15

BLADREDAKTION

Tine og Bent Krogh
Tanggårdsvej 10
2680 Solrød Strand

☎ 56 14 54 59 Mobil 28 96 20 68
bentkrogh@post3.tele.dk

PRUTZ I ØSTRIG - en herlig oplevelse.

Resterne af den gamle Brixen bande (Palle/Beth-Kristian/Irene-Poul/Lene) havde sat hinanden stævne i Prutz i januar måned. Det var spændene, et nyt område for os, så humøret var højt, da vi i god tid trillede sydover. Vi spejdede efter tegn på sne langs vejene, og det kom vi til at gøre længe, for først ved Bregenz var der spor af dette hvide stof. Derefter fik vi også så hatten passede, mellem Bludenz og Arlberg-Tunnel væltede sneen ned, og det var spejlglat, så vi måtte ud og påmontere snekæderne, en ting vi ikke havde prøvet i flere år og på et sted, hvor bilerne fløjtede tæt om ørene på os, det kunne vi godt have undværet. Vi ankom som de første til Aktiv Camping i Prutz, så vi skulle finde nogle pladser, hvor vognene kunne stå ved siden af hinanden. I løbet af et par dage var alle samlet og traditionen tro, kunne vi den aften gå ud at spise på Gasthof Post (lækkert og rimelige priser)

Nu fulgte mange gode dage, flere med Kaiserwetter, nogle med halvt skydække og en enkelt, hvor sneen væltede ned. Der lå en del sne på campingpladsen, det var kun hyggeligt, og på skiområderne var sneen også perfekt. Der var det også meget synligt, at det ikke var højsæson, god plads alle steder og ingen væsentlige køer ved

lifterne.

Campingpladsen er bare "super" ikke for stor og med nye moderne faciliteter - selv hundene har badeværelse - Sisse foretrak dog at rulle sig i sneen. Da vi jo var der i januar måned, kunne vi betale med Camping Cheques - kr.100,00 pr. døgn incl. Zalt (bad-strøm) men excl.kurtaxe.

Pladsen ligger ned til floden Inn, og langs med floden er der en vandresti, der går ud til de nærliggende byer en herlig ting for hundefolket og andre med lyst til spaziergang. Det er der mange der har, for sneen var hurtigt trådt til efter snefald. Dagene sluttede som vanligt med afterskiing på skift i vognene, hvor dagens begivenheder blev udvekslet.

Slutfacit på turen - en rigtig god tur på alle måder, Pouls selvtillid, hvad skiløb angår, var ikke stor, da vi ankom, efter han i oktober faldt ned fra loftet og brækkede 8 ribben og et skulderblad, var han noget betænkelig, men inden ferien sluttede, gik det helt fint.

Efter små 3 uger var der opbrud for os alle. Vejret på hjemturen var perfekt, og vi havde det rigtigt godt, vi havde fået ny energi. Nu glæder vi os til næste år, hvor vi nok er at finde i hele januar måned på Aktiv Camping i Prutz.

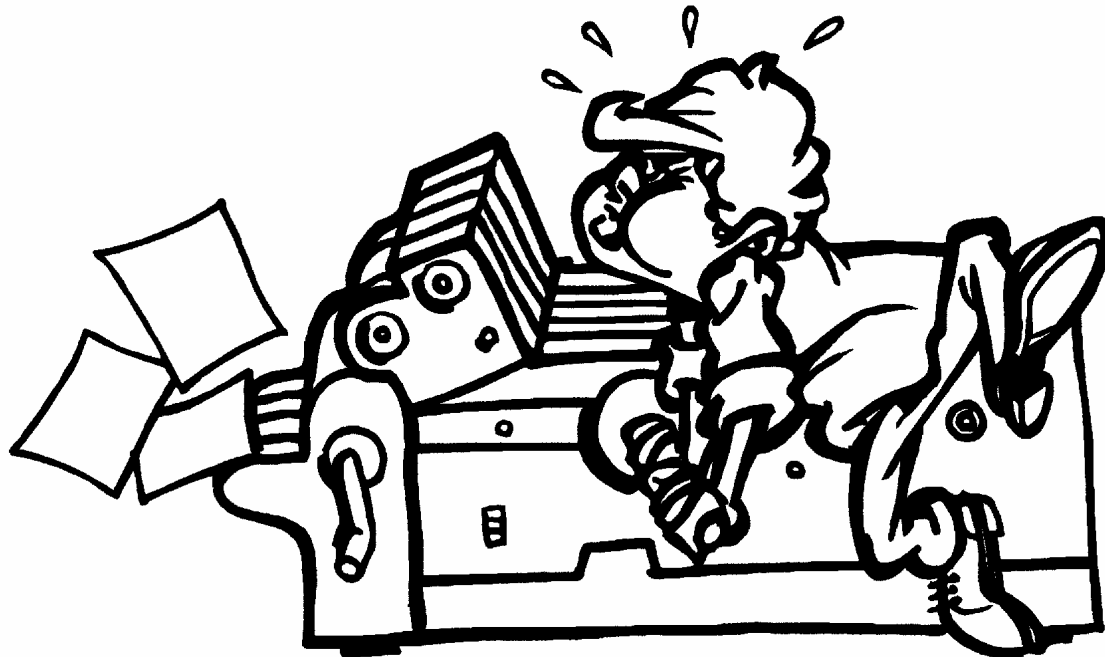
Lene og Poul

Se hvad **BWR-skilte** kan:

- Skilte til alle formål
- Bilreklamer
- Facadeskilte
- Dørskilte
- Reverssskilte
- Tryk på alt i tøj
- Reklameflag
- Reklameballoner
- Streamers
- Advarsel- & sikkerhedsskilte

Tryksager:

- Fakturaer
 - Brevpapir
 - Kuverter
 - Visitkort
 - Stempler
- og meget mere

BWR-skilte ☎ 55 72 97 00
-dit reklameværksted

www.bwrgruppen.dk - bwrgruppen@mail1.stofanet.dk

Vi giver 10% rabat til alle medlemmer af Dansk Camping Skiklub

Sæson cooling i Bededagene fredag 7 maj til søndag 9 maj 2004

Dette års cooling finder sted på

**"Sunds Sø Camping"
Søgårdvej 2, 7451 Sunds**

Som er en lille hyggelig campingplads i nærheden af Herning.
Vi har forhandlet os frem til flg. Overnatningspriser, som afregnes direkte med pladsen:

Voksne: dkk 46 (normalpris 54)

Børn: dkk 23 (normalpris 27)

Strøm: dkk 25

Der er opholdsrum til ca. 40 personer, overdækket terrasse med grill, hvor vi tænder op til fælles spising fredag aften, medbring selv mad og drikkevarer.

Til lørdag aften kan der bestilles en menu fra byens dinner transportable til rimelige priser. Menukort og bestilling ordner vi fredag. Drikkevarer medbringes.

Vi foreslår, hvis vejret er til det, at gå en tur rundt om søen (ca. 5 km.) lørdag eftermiddag. Der vil blive mulighed for at købe forfriskninger undervejs til rimelige priser.

Der er mulighed for mange aktiviteter i området, tag gerne cyklerne med.

Ellers kan der nævnes: Jyllands Park Zoo, Hoppeloppeland, Den Japanske Have, to kunstmuseer, Elia, Skulpturpark, Flygtningekirkegård i Grove og meget mere.

Vel mødt !

Tilmelding til og senest søndag den 25 april:

Preben Hansen, 43610196

Peter Welcher, 74440264

Eller på klubbens hjemmeside, i arrangementskalenderen

Tommy's Vintertips

(Indsamlet ved foredraget hos Østsjællands Camping-Center d. 25.januar 2004)

Det vigtigste er:

- Bekomfort
- Vandvarmer
- Rumvarme
- Gulvvarme

Vognens største varmetab er gennem ventilation. Mange vogne er 'overventileret' hvilket giver et stort varmetab. Der er et nyt EU-regulativ på vej som tillader mindre ventilationshuller.

Anskaf et hygrometer (f.eks. til 47 kr. hos Harald Nyborg) og mål fugtigheden i vognen en uge inden vinterferien startes, den er måske oppe på 75-90 %, så varm vognen godt igennem inden ferien startes, så falder luftfugtigheden og bekomforten øges væsentligt.

Bekomfort er også en god springmadras.

Anskaf ikke en vogn med strømlinet front, så skal man sidde med bukket nakke når man sidder i fronten.

Blæservarme:

Blæserslanger skal ligge helt nede ved gulvet, ude ved væggen, og trække luften ind gennem åbninger i fronten af magasinet, under dobbeltbunden, hvorefter luften opvarmes og strømmer op gennem klimaryglænet og op forbi vinduerne og forhindrer kulde indfald.

Pas på med at lægge noget på gulvet lige foran Truma-ovnen (ej heller et meget høj-luvet gulvtæppe), temperaturføleren sidder nede ved gulvet ude ved fronten, og hvis der ligger et par våde skisokker foran, så får føleren varmen bagfra og skruer ned for tidligt.

Blæseren bag på Truma-ovnen trækker det halve af luften gennem fronten af ovnen, forbi den gas-opvarmede brænder, og forbi det elektriske UltraHeat element, og den anden halvdel af luften fra rummet bag ovnen (eller fra under-vognen gennem en air-mix)

Husk at slukke blæseren under kørslen, så trækkes der ikke så meget dieselos ind i campingvognen.

Blæser med automatik bør stå på "Aut" og ca. 3, dette får blæserhastigheden til at justere sig fra nul op til ca. 3.

Husk at tømme TrumaTerm varmtvands beholderen når vognen ikke er opvarmet, så undgå du at den fryser og flækker.

Gulvvarme:

Vi har det bedst med ca. 30 gr. C. på gulvet.

Hvis der er el eller vand gulvvarme så brug gulvtæpper der ikke isolerer så effektivt, og ikke løse måtter på gulvet der isolerer.

Centralvarme:

Alle kedler er i dag fra Svenske Alde, og da de er ejet af Tyske Truma er service og reservedele ikke så stort et problem i dag.

Den gamle Primus cirkulationspumpe bliver slidt op efter 3-12 måneders brug, sliddet på lejerne er stort da den skifter retning på vandet 90 grader hvilket giver et skævt slid. Ved en reparation af pumpen i dag sætter man en Alde pumpe med ekspansionsbeholder i til ca. 1200 kr. den sidder i toppen af ekspansionsbeholderen, og kan ved et evt. nyt nedbrud byttes uden at tappe "vandet" af.

Skorstenen kan gøres højere, så blæser fyret ikke så nemt ud under kørsel, men så støder man også nemmere på lave broer.

I et centralvarmeanlæg er der en prioritet så el-patronen kører først, og kun hvis el'en ikke kan klare det, starter gassen.

Centralvarme anlægget vil ikke køre hvis spændingen er under ca. 10,5 volt.

Hvis batteriet er halvdårligt og spændingen svinger omkring de 10,5 volt, så kan man brænde kontakterne på det indbyggede relæ.

Husk under kørsel i frostvejr at tappe brugsvandet af kedlen, da der kommer frostluft ind i brændkammeret og så fryser brugsvandet, og ødelægger/flækker måske kedlen.

GAS:

BP letvægtsflasker kan byttes i Sverige, Norge og Finland til en anden letvægtsflaske, som har en anden tilslutningsstuds og flasken byttes tilbage af BP i Danmark igen.

Og fra 1. April 2004 kan den også byttes i Holland, Belgien og Østrig (se www.bpgas.dk)
Husk at tage et ”adapterkit” med til regulatoren (dem sælger Tommy)

Husk brug kun ”Propan” til vinterbrug, det fordamper ved minus 42 gr. C, og ifølge BP er der Propan i deres flasker året rundt.

”Butan” bruges bl.a. i engangs lightere og de små blå gasdåser og fordamper ved 0 gr. C. disse duer derfor ikke om vinteren.

Sikkerhedsventilen på gasflasken åbner ved 25 Atm., som først opnås ved en temperatur på over 70 gr. C.

For at en gasflaske kan levere gas skal der tilføres varme til flaskens overflade så den er over minus 42 gr. så gassen kan fordampe.

Køleskab:

Varmeelementet i et køleskab er et 10 Volt, så hvis den bare får 11 volt er det fint, brug mindst 4-6 kvadrat ledning hele vejen fra batteriet til køleskabet for at undgå for stor spændingstab.

Dæk og snekæder:

Kæderne skal være stærke.

Hvis man kører i nysne og hjulet ’træder igennem’ og kæderne ’rusker’ så skal man stoppe inden kæden knækker.

Dæktrykket på campingvognen kan roligt hæves til det tryk der er præget på dæksiden (typisk 60-65 psi), det giver en mere stiv undervogn når hjulet ikke er så blødt.

Påskriften er lavet til USA, Canada og NewZeeland, men vi må pumpe 10 % mere i.

Varevogns dæk kan tåle højere tryk end almindelige dæk.

Husk at måle trykket ved kolde dæk.

Husk min 3,2 – 3,5 kg tryk på bilens baghjul, tråd evt. sideværts på anhængerkuglen, så må kuglen max. flytte sig 2 cm.

Husk altid max tilladt kugletryk, det giver mere stabil kørsel.

Cykelstativ:

Pas på med at have cykler og andre tunge ting bag på campingvognen, når man kører over et vej bump for hurtigt, risikerer man at for- og bagenden af campingvognen tvinges nedad, mens garderobeskab og lign holder taget oppe på midten, og taget kan så løsne sig fra vognsiden, med deraf følgende utæthed.

Huskeseddel til vinterturen:

Snekæder.

Thermokedeldragt (når man skal sætte kæder på)

God håndlygte med batterier.

God sneskovl.

Ekstra sprinklervæske.

Trækklodser til at køre vognen op på, og til støttebenene.

Lægtehammer.

Adaptore / gasregulator til udlandet.

Gasflasker.

Telt, skørt, pløkke, hammer, tæppe.

Elkabel, stik

Reservehjul, donkraft, hjulnøgle

Indsamlet af:

Jan Bo Rasmussen

De store ferieoplevelser starter i Nr. Hostrup.

NH Camping A/S

6230 Rødekro

74 66 23 63

- Autoriseret værksted, service og skadearbejde udført af fagfolk.
- Kæmpe udstyrsafdeling med alt udstyr til camping.
- Stort udvalg i brugte campingvogne. Landsdele største brugtvognsudstilling.
- Fortælle er vores "kæphest". Se 10 modeller opstillet fra
- Autoriseret forhandler af mærkerne:

Campitello uge 7 & 8 Set fra familien Krogh's vinkel.

Vi tog af sted Fredag formiddag i uge 6 mod Campitello. Vores plan var at køre et lille stykke i Tyskland om Fredagen og det blev det til ca. 90 km. før Leipzig, hvor vi holdt ind kl. 21.00 og indtog vores -vanen tro- rejsemadder og hvidvin/cola til.

Næste morgen startede vi bilen kl 8.00 og kørte videre. Igen havde vi en plan – vi ville lige køre over Brenner Passet og så overnatte – bare for at kunne køre ind til Campitello i dagslys (kan anbefales). Men vores plan holdt ikke – vejrudsigten i radioen (den var dårlig) gjorde at vi fik "lyst" til at køre hele vejen til Campitello om Lørdagen. Vi tog det sidste stykke i mørke og regnvejr og det kan sagtens lade sig gøre, men det er "lidt" spændende.

Vi ankom til Miravalle camping (ingen regn der, kun sne) kl. 20.30 og blev godt modtaget af campingfætter Renato og de allerede ankomne skicampister.

Næste morgen (Søndag) stod vi op til fint solskin og vi fik rettet campingvognen færdig på plads, sat telt op uden skilsmisse og sat italiensk gas til. Bent, Jimmi og Dennis "måtte" altså bare på ski, så kl. 13.00 drog de af sted. Aldrig så snart de var taget af sted og Mette og Steen var gået op til byen – begyndte det at storme med vindstød der var noget så kraftige, så den middagslur jeg (Tine) havde planlagt, blev brugt på at redde to vinterfortælle der prøvede på at forlade området. Nå, efter en halv times kamp kom Mette og Steen tilbage og så kunne de jo selv passe deres fortælt og det kan i øvrigt i den forbindelse anbefales at have 2½ kg kartofler med , da det er en god "pløk" i blæsevejr ifølge Steen. Bent og knægtene var tilbage lidt over kl. 17.00 efter flere timers kamp for at komme tilbage. Hele pistområdet lukkede lifterne pga. stormen og da man kun kan komme ned til Campitello via kabinelift, måtte de stå på ski ned til Canazai på en pist sammen med en

3-4000 andre skiløbere (mange var nybegyndere). Da de så endelig var nede i Canazai, var der ikke lige tænkt på at der var en masse mennesker der skulle med bussen.
- PANIK – nå, drengene blev enige om at de ”nuppede” da lige langrendsporet tilbage til Campitello på ”små” tre km. Dette forgik jo på alpinski i modvind i stormvejr med meget kraftige vindstød på fladt land – ja, de blev lige en ”anelse” trætte. Vi gik tidligt i seng den dag.

Mandagen gik med solskin, skiløb og bombardinoer (noget varmt gul noget, som smager af banan og noget sprut af en art) ellers intet usædvanlig at berette. Tirsdagen var dagen hvor der var samlet et hold på ca. 20 personer der ville en tur omkring Sellaronda på ca. 47 km. Dette lykkes – det tog 7 timer med pauser og venten på hinanden. Det skal lige siges at der var mange gaggede gangarter dagen derpå!! Dem der ikke var med (fruerne) lavede et hold der hed ” rosinen i pølseenden holdet ” da de ikke mente at der blev ventet nok på dem !! Alt dette forgik i dejlig solskin og masser af sne og indtagelse af Jagatee.

Næste dag var solen der igen og BLÆSTEN også. Vi (Tine & Bent) slappede af hele formiddagen og besluttede så i samråd med Steen at nu ville vi lige op se på sneen om eftermiddagen. Ja – det blæste og føg med sne lige i ansigtet, da vi steg ud af gondolen. Men af sted det gik til ”svenskelandet” – det ligger nede i et hul ved Val Gardena, så der var læ for blæsten. Hjemturen var voldsomt blæsende – vi løb i direkte modvind med snefygning som bestemt ikke kun blev ved jorden. De røde pister kunne med nemhed

løbes uden sving fordi blæsten bremsede farten . Det var sk..... koldt. Vi sluttede dagen af med afterskiing ved Mette`s og Steen`s teltbar og senere hos campingfatter Renato som gav Glühwein og chips. Efter aftensmaden blev vi inviteret på Bæver kaffe hos Mette og Steen og lidt chikane sms`er til Halfjell i Norge – det mente de i hvert fald fordi vi ikke oplyste dem opskriften på Bæver kaffen Så her er den :

1 stk Toms kæmpe chokolade skildpadde
Cognac ell. Whiskey hældes ovenpå indtil ” padden” er dækket
Kaffe i efter smag og behag
Røre rundt indtil ”padden” er opløst.
Flodeskum ovenpå.

Drikkes med sugerør

UHHHHMMMM – det smager godt.

Torsdagen blev dagen hvor undertegnede og Mette rigtigt blev rørt en hel masse på ski – indtil Bent og Steen opdagede at der ville komme go-go piger på baren i pisterne ved Val Gardena.

Nej – nej , - så skulle de have mad og de skulle på toilettet og sjovt nok lige omkring kl. 14.45 , hvor to små fikse letpåkledte veldrejet damer hoppede op på baren og vrikkede til musikken.

Nu er det sådan at denne famøse bar er beliggende udendørs lige udenfor to stk.

Firemandsstolelift – så det hele brød sammen – altså skitrafikken – da alle hankønsvæsner ligesom gik i trance og bare stod og glanede lige på det sted hvor de nu var da de fik øje på de søde piger.

Det kan i øvrigt oplyses at disse piger står der og vrikker 3 gange om ugen.

Afterskiing blev indtaget udendørs , hvor vi varmede Glühwein og Jagatee på gasgrillen og sagde lidt farvel til dem der skulle hjemad næste dag.

Fredag morgen vinkede vi farvel til 4 familier, der vendte næsen hjemad mod lille Danmark. Vi blev enige med Mette og Steen om at køre til Vigo de Fassa og handle ind i det store supermarked. Vi skulle bare have lidt brød og mælk og som sædvanlig skete det mærkelige fænomen at vi fik fyldt en kundevogn med alverdens mærkelige uundværlige ting.

Efter frokost tog Bent og Steen op i området for at afreagere lidt (de havde jo været med ud og købe ind) Jeg spankulerede ind i byen og kikkede på vinduer – og man kan jo sige at gudskelov for Bent's pengepung, så havde butikkerne siesta lukket, for der var egentlig mange ting som fristede.

Dagen blev som sædvanlig sluttet af med afterski , men dog inde i receptionen på campingpladsen - hvor der er et par sidde grupper og dejlig varme.

Næste dag , Fredag, var vi tidligt oppe fordi alle sagde at der ikke ville være nogen mennesker i terrænet eftersom det var skiftedag. Men det passer ikke , fordi størstedelen af Italien står nemlig på ski i Val de Fassa området. Vi løb til Canazai og videre over til Sass Pordoi , hvor der går en kabine op til 2950 m højde.

Man kan stå på ski derfra – men det er på eget ansvar. Det forlød at der er et par stykker der omkommer på det område i løbet af en skisæson..

Vi nøjes så bare med at nyde udsigten og så tog vi ned igen. Den dag fik vi (Tine & Bent) løbet temmelig meget på ski – sneen var igen perfekt – men der var godt nok mange italienere.

Søndag var ikke meget bedre med hensyn til italienerne, så vi tog det stille og roligt på skiene. Jeg havde ytret ønske om at løbe på ski med Jimmi og Dennis, eftersom jeg slet ikke havde set dem på ski endnu, selvom vi allerede havde været der i en uge. Grunden til det , var at der var lavet et ”pubertets befængt” ungdomshold, som tog meget tidligt af sted på ski hver dag.

Nå , men de var så flinke at efterkomme mit ønske, så for at være ligeså flink gav jeg frokost i terrænet – det blev såmænd bare ca. 400 gode danske kroner – det er en god ide med den madpakke.

Til trods for at vi tog det stille og roligt – lykkedes det Bent at skade sig selv og i samme omgang prøve på at skade Dennis – hvilket mislykkedes. Da manden skulle til at stige af en 4-stole lift som svinger 90 grader rundt , blander han ski med Dennis. Jeg blev mast ind i et hjørne af liftstolen, da Bent og Dennis ”legede kluddermor ”halvt inde under stolliften. Det holdt de op med da Bent's ski var så venlig at

klikke af og alle kunne blive befriet af liften. Der var efterfølgende en brokken og jamren, men alle kunne dog forsat stå på ski uden problemer.

Jeg kan i øvrigt fortælle at liftmanden sad og solede med lukkede øjne i en stol og at han ikke åbnede øjnene før Bent's ski klikkede af – og der fik han travlt.

Han før op af stolen og styrtede hen til liften , kastede sig ud efter den tabte ski som lå på tværs af liftafsætningspladsen – ja, vi har aldrig set noget lignende – det var nærmest et stuntnummer. Behøver vi at sige at Bent fik kvajehatten den dag.

Så kommer vi til skaden . Mandag morgen vågnede vi op til en jamren. Bent havde ondt i sit knæ – men til trods for det mente han dog alligvel at han skulle på ski og så måtte chefen i campingvognen (Tine) lige tage en beslutning – ingen skiløb til Bent den dag.

Det kan åbenbart virke stressende på en mand – for han vaskede campingvogn, fejede gulv, gjorde rent, fik efterspændt vogn, vaskede tøj, købte ind, lavede stor frokost så ja –

Han fik lov til at tage med på ski dagen efter.

Om Tirsdagen skulle Steen og Bent give pistervisning til Dan og Diana, som ankom Mandag aften. Deres store plan var at de ville en tur på Marmolada Gletcheren. Der er to kabinelifter, en elevator til 4. sal og endnu en kabinelift (måske bygget i 50'erne) Det tog ”kun” 2 timer at komme næsten helt op – og det var ikke med i deres tidsberegning, eftersom de havde 3 bjergkamme de lige skulle passere for at komme hjem inden lifterne lukkede . Da de var nået halvejs hjemad stødte de på Claus, Eva og Martin.

De fulgtes ned af en pist og pludselig lå Eva rodede rundt og tog sig til låret og knæet . Bent tog Martin med hjem og Claus fik hentet hjælp til Eva og fik hende fragtet til Canazai i ”bananen”.

Om aftenen skulle vi alle ud og spise og der kom Eva også frisk afhentet fra ambulatoriet. Hun havde forstrukket korsbåndet i begge knæ , det ene lidt værre end det andet – og INTET brækket. Vi fik en dejlig middag – serveret af en dansktalende italiensk tjener og det var rart at få oversat det man ikke helt lige forstod på menukortet.

Efter maden blev nogen af os enige om at skulle i hullet !!

Det er et hyggeligt lille værtshus i kælder niveau, derfor har vi døbt det ”hullet” og det er absolut et besøg værd.

Bent og jeg havde aftalt at Onsdag formiddag skulle teltet pakkes sammen, så det gik lidt af formiddagen med. Da vi var klar til at skulle ud pisterne, kom Tina tilbage fra byen med vejrudsigten fra turistbureauet. (den var jo lidt interressant da vi , Mette og Steen, Tina og Karsten havde planer om at køre hjemad Torsdag morgen .) Der var udsigt til snevejr med 80-100 % chance.

I løbet af et øjeblik blev det besluttet at vi ville køre samme eftermiddag. – Og vupti – 2 timer senere havde vi fået kaldt vores ”små” børn ned fra pisterne, afleveret depotnøgle afleveret lejet udstyr og afregnet på campingpladsen og var sådan set køreklar.

Imellemtiden havde Eva bagt en kage og lavet kaffe til os, inden vi tog af sted – tak for det.

Vi nåede ikke at sige farvel til fam. Lythje og dem havde vi jo en aftale med kl. 17.00. – Vi havde været så letsindige at love dem en knald hamrende uforglemmelig hyggelig afterskiing – hvor vi ved samme lejlighed ville tømme ud for ”sjatter” af diverse flasker.

Men kl. 17.00 kørte vi på motorvejen i Italien. Så ja – vi fik en sms fra fam. Lythje om at nu var de klar til afterskiing..... !!! Den har de vist til gode – så vi har gemt ”sjatterne” til vi ses igen.

Onsdag aften kl. 23.00 var vi nået til mellem Munchen og Nürnberg, hvor vi holdt ind for natten. Jeg lavede muzaka (jeg havde snydt lidt, så det var allerede færdigt – men skulle blot varmes.)Så aftensmaden blev indtaget kl. 23.30.

Vi startede op næste morgen kl. 9.00 og regnede med at overnatte engang mere på vej hjemad, men klagerne fra bagsæddet (Jimmi og Dennis)blev så intense så vi fortsatte og var hjemme kl. 01.30 natten til Fredag.

Vi har bare haft alle tiders ferie med masser af sne og sol (og blæst) og et hyggeligt samvær med :

Uge 6 Fam. Kolding, Roskilde

Uge 7 Fam. Kolding, Roskilde
Fam. Gammelgaard Petersen, Amager
Fam. Lymann, Hadsten
Fam. Møller, Gråsten
Fam. Posselt, Åbyhøj
Fam. Bing Madsen, Lyngby
Fam. Frimann Nielsen, Næstved
Fam. Munkø Jensen, Horsens
Fam. Skov, Ikast
Fam. Krogh, Solrød Strand (os selv)

Uge 8 Fam. Gammelgaard Petersen, Amager
Fam. Munkø Jensen, Horsens
Fam. Bing Madsen , Lyngby
Fam. Lythje, Hjallerup
Fam. Krogh, Solrød Strand (os selv)

Tak for en god ferie.

Tine Krogh, Solrød Strand.

”Jesper Lavtryk” i Dolomitterne.

Mangeårige medlemmer af DCS vil kunne huske, da man tidligere ringede til Dorte og jeg for at høre, hvor vi skulle hen om vinteren. For så vidste man med stor sandsynlighed, hvor der ingen sne var, eller var dårligt vejr. Én eller anden kvikkert kaldte mig ”Jesper Lavtryk”.

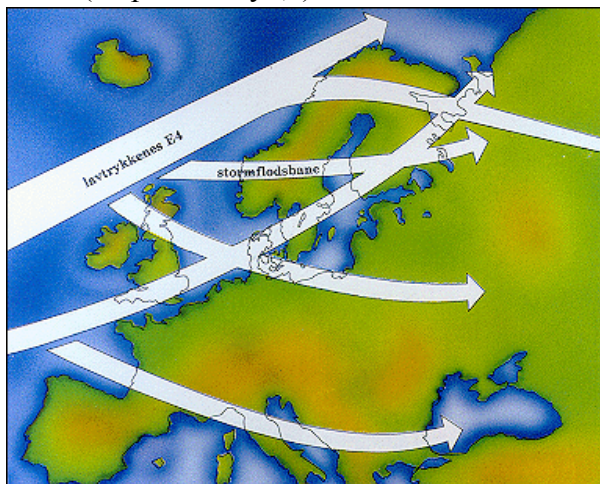
Succesen var lige ved at gentage sig i år!

På årsmødet lod vi os jo forlede til at tage med en større gruppe til Campitello/Canazei i jul/nytår, og annullere vores bestilling i Kläppen.

Vi fejrede kerne-familie jul med vore to poder i Hærs, hals, og ankom til camping Miravale i Campitello d. 27. dec –03 midt på dagen i strålende vejr.

Turen derned havde været jævnt trist i regn, tåge og blæst, men i Campitello havde der været storslået vejr hele tiden.

Ved opkørslen fra Ora mødte vi i øvrigt et ældre agtværdigt ægtepar fra Vestbjerg, uden at nogle af parterne dog i farten genkendte hinanden (der er jo nogen, der skifter bil, og campingvogn ustandseligt). Det kan ikke være vejret, der har gennet dem hjem, men formentligt rygter om vores (Jesper Lavtryk,s) ankomst.

Lavt tryk

Storme er lavtryk, men heldigvis er ikke alle lavtryk storme. Lavtryk er, som ordet siger, et sted, hvor luftens tryk er relativt lavt, det vil sige lavere end i omgivelserne. Har man et barometer hængende på væggen, kan man følge med i ændringer i luftens tryk fra dag til dag.

Og ganske rigtigt, d. 28. slog det om til tø, sne og tåge, og det holdt sig pænt, mens vi var der. Det

umuliggjorde ikke skiløb, men det tog en markant del af nydelsen.

Nu vil jeg lige i den forbindelse bemærke, at Bill Hussmann er djævlblændt dygtig til at forudsige vejret. Især når han sidder bag én af sine mange computere, men !!! når det gælder om at forbedre det! Det er han sku en torsk til, ikke så meget som en enkelt sky kunne han fjerne.

Situationen blev så ikke en skid bedre af, at undertegnede havde ladet et sæt ski blive stående hjemme (hvilket Dorte da heller ikke har undladt at gøre mig opmærksom på ved flere på hinanden følgende passende lejligheder). Det ligger nemlig sådan, at Dorte og jeg er meget glade for langrend (tyndski kaldet), og det kan jo dyrkes i alt slags vejr. Nu er der blot det problem, at det med at smøre langrendski i tøvejr i regelen overstiger min noget begrænsede intellegens. Derfor har vi investeret i smørefri ski, der er glimrende på tøsne, mens forkert smurte ski er en pestilens. Det var så de smørefri, jeg havde ladet stå der hjemme, i sikker forvisning om, at tøj ikke forekom i Dolomitterne i nytåret.

Vi kom dog ud på vore tyndski, om end smøringen ikke var nogen succes. Vi havde jo intentioner om, at demonstrere den skandinaviske overlegenhed på langrend (hvor tit har vi ikke set ca. 2 meter T. Alsgård komme elegant glidende, med ca 1,5 meter italiener i haserne, hvor arme og ben går som piskeris).

Nå, men det blev så alligevel en formidabel ferie. Stedet er jo fantastisk, som A.V.I. også berettede om i sidste nr., både skimæssigt og naturmæssigt. Og det sociale fungerer i regelen helt i top, når flere DCS,ere er forsamlet.

Blandt andre gode tiltag af social art, havde ”Hussmænnene” begået det glimrende oplæg, at vi samlet skulle spise en 12-retters menu på et nærliggende hotel, nytårsaften. Alle deltog, Selv om Bill og Randi havde fået forhandlet prisen ned, lå den i den høje ende, men det gjorde kvaliteten også, selv om køkkenets kapacitet lå noget i underkanten.

Vi forlod så etablissementet kl ca. 23.30 for på DCS-maner, at fejre nytår i det frie, med hunde, katte og kanariefugle foran vognene og med champagne, kys og kram, og vittig tale. Dette foranledigede camping-fatter til at invitere os indenfor i receptionen til mere champagne, sammen med hans venner og familie. Søren Kay havde åndsnærværelse nok, til at få udbragt et kraftigt hurra for camping-familien. Således behørigt styrkede drog sjakket i byen, idet der var disco under åben himmel på torvet. Små mørkøjede piger dansede (Randi og Marianne), og vi andre gyngede med, og sang med på omkvædet. Et lyst hoved fik så den lyse ide, at vi skulle på værtshus. Men da så folket begyndte med at komme med selv-henter fadøl til 10 Euro stykket kom det nærige op i wendelboerne, og vi forlod bulen i protest (havde det så været ordentligt ø!), og vi sov ind med ren samvittighed i 2004.

Nytårsdag oprandt med strålende vejr. For ikke at ødelægge dette vejr for de andre, indledte vi hjemrejsen en dag før beregnet, (og for at nå en markant rund fødselsdag i bekendtskabskredsen, med gratis mad!). Det blev en pragtfuld tur op over Alperne, og ned gennem Østrig i den strålende sol. Det var ellers med blandede følelser, vi indledte turen med vores forholdsvis nyindkøbte Tsoy-oda, den mindst motorstærke (kun 128 hk) vi har haft i vores DCS-tid. Men den klarede turen med glans. Men chaufføren dummede sig! Navigatøren var "anderswo engagiert", og piloten ikke opmærksom, så vi passerede upågtet afkørslen til A7 ved Würzburg, hvilket vi først opdagede næsten i Frankfurt (ja, altså a.M., ikke a.O.), ca 1½ times fadæse, (trøsten er, at andre i gruppen lavede samme bommert). Men nu er vi i sikkerhed på den rigtige side af Limfjorden og rimeligt ædru efter fødselsdagsfesten.

Hans Jørgen
Hærshal

TILLYKKE

Charlotte har født en
stor og sund pige 6. januar kl. 20.30. 3440 gram og 52 cm!

Nye medlemmer i DCS

Velkommen til :

325 Joan & Mogens Fagerberg Roskilde
326 Anders Herløv Jægerspris

Campitello i februar

Jeg tror at Renato vores camping-fatter på Camping Miravalle blev helt glad for at se den store flok danske campingvogne, der dukkede op i uge 7 og 8 – med tyvstart i uge 6. Vi endte med at være 11 vogne, der havde forvildet os helt ned til de italienske Alper. De kvitterede til gengæld med strålende solskin, dejlig sne og let frost. Så bortset fra en (for) voldsom blæst de første dage, så var det et pragtfuldt stort skiområde at prøve kræfter med.

Den usædvanlige hårde blæst over Alperne fik italienerne til med vanlig (in-)effektivitet at lukkede gondoler og lifter i stedet for pister når det blæste for voldsom, så man strandede i den forkerte dal og måtte spadsere hjem over langrendsløypen fra Canazei – jo det er prøvet at nogle af deltagerne.

Vi havde en del historie at udveksle hen over den fælles afterskiing sidst på dagen, som f.eks. hvorfor Steen absolut syntes at Mette skulle løbe de sidste kræfter af sig på anden dagen? Eller hvorfor ungerne nu syntes, at det er sjovere at køre på lånte kælke om aftenen end at sidde sammen med de gamle og hænge ud. Eller hvorfor lille Anders aldrig havde været på ski før – for det var dog det sjoveste man kunne tænke sig. Annette og Lars I har vist en blind passager med fremover! Eller hvorfor store Anders smed det der Snowboard ad pommern til.... Eller hvorfor Karen vandt over ski-frygten og kom på ski igen – tillykke. Eller hvorfor den ene bil blev udskiftet med en lækker stor Jeep på vejen ned i Tyskland, mens en anden uheldig bil blot strandede en hel skidag i Tyskland på et u-duligt værksted med en gal Tybo på nakken!!!! Bedre held næste gang.

Tak for godt selskab og mange gode grin.

Eva, Claus, Nicklas og Martin
Lyngby

Campitello, Italien julen 2003.

Vi tog af sted d. 19. december, og overnattede syd for Soltau. Lørdag mødtes vi med Gert & Marianne, samt Randi & Bill til frokost. Vi var fremme på pladsen søndag kl. ca 14.00. Vejene var fine, men det gik altså noget opad.

Vi har aldrig før været sydpå på ski-ferie, og vi var imponerede over den utrolig flotte udsigt fra pladsen. Lige meget hvor vi kiggede hen, var det et malerisk landskab vi så.

Vi var alle noget betænkelige ved at skulle med cabineliften. Jeg (Tina) mente, at jeg kunne nå at ”dø” mindst 10 gange under sådan en tur. Carsten, Lea og Anne var heller ikke begejstret. Mandag oprandt, og vi fik købt et super-ski-kort, som gjaldt til hele området – og så skulle vi den famøse lift. Det gik faktisk over al forventning, jeg døde ikke, og tissede heller ikke i bukserne.

Den første bakke var altså noget stejl, når man ikke er super-øvet! Men ned kom vi, og så gik det ellers løs. Det var generelt alle tiders, med lange, brede løjper, høj solskin, og vi nød det alle i fulde drag.

Tirsdag tog Carsten og jeg på ”Rød Sella-ronda”, en tur rundt i hele området. Det var utrolig smukt, og vi nød det meget. Pigerne tog selv ud, og var sammen med Kaare, som stod på snow-board. Onsdag tog Carsten, Lasse-far (formanden), Lars og Anne af sted på ”Grøn Sella-ronda”. Lea og jeg tog på samme tur, men for os selv, da vi gerne vil stoppe lidt op indimellem (Af samme grund kalder Carsten og Anne os for ”kaffe-holdet”). Alle havde nogle gode ture, og vi var meget trætte om aftenen. Jeg bestemte, at man IKKE måtte gå i seng FØR kl. 21.00, og det blev dog efterlevet. Vi holdt os vågne med julegodter og et par spil Romy.

Juleaftensmorgen mente Anne vi skulle synge. Det viste sig, at hun selv havde skrevet en sang til ferieturen, med vers om os alle, den var rigtig god, og det var hyggeligt. Så tog vi nogle timer ud på ski. Jeg havde købt en flæskesteg uden svær (det havde de ikke) hos slagteren, og den

skulle i ovnen om eftermiddagen. Der var en ovn på campingpladsen, men man kunne ikke rigtig indstille den, så det var spændende, hvordan og hvornår stegen var færdig. Vi spiste med god appetit kl. 19.00, og stegen blev faktisk perfekt. (Det gjorde derimod ikke de boller, jeg bagte nogle dage senere. Samme ovn, tændt på samme måde, men ovnen må have gået halvt i Siesta, for den blev aldrig ordentlig varm, og det blev vist sten-boller!) Lea vandt mandel-gaven, 5 pakker toblerone – og de er i skrivende stund endnu ikke spist. Pigernes pligt på camping, er normalt at vaske op om aftenen. Jeg mente nu ikke de skulle vaske op juleaften – men de insisterede faktisk, og så drog de af sted med deres ”elskede” opvaskespand! Da det var klaret, var det så tid til julegaver. Mætte, glade og tilfredse gik vi til ro ved 23. tiden.

Søndag fik vi en del sne, det var svært at orientere sig på løjperne, så kun de ”seje” (læs Carsten) var ude i lang tid. Om aftenen lavede Lea og Anne sne-lygter, som Italienerne var meget imponerede over. Mandag sneede det også, så Lea og Anne fik lokket Lars ud og lege, og de brugte flere timer, på at lave snemandkone (det var en hermafrodit), snebaby i bobslæde og andre sne-børn. Det var et hit, og blev beundret meget af diverse nationaliteter. Den flotteste figur var dog Kathrine og Christoffers sne-drage –den så ud til at være lavet af professionelle!

Lars, Lea og Anne blev enige om, at de skulle leje snow-board en dag. Kaare var instruktør, da han kun kører snow-board. Det gik rigtig fint, men det er mærkeligt, som man åbenbart får ”lange arme” af det! Lars skulle have lavet mad om aftenen, men måtte nøjes med at give instruktioner til Marianne fra sofaen!! Lea og Anne var også halvt døde, og faktisk var de alle 3 næste dag sååå trætte.

Nytårsaften havde Bill og Randi reserveret bord til os på et hotel, hvor der var rigtig nytårsmenu. Godt vi havde Frau Anette med, hun var vist den eneste, som havde check på samtlige retter, og kunne oversætte for os. Der var dækket fint op,

med de meget unge ved et bord, og os andre lidt mindre unge ved et andet. Efter maden tog vi tilbage til campingpladsen, hvor vi skålede ”Godt Nytår”, og så inviterede Campingfatter ”Kong Renato af Campitello” os alle på champagne, hvor der blev råbt Hurra for danskerne, og Søren Kaj sørgede for at vi også fik hyldet campingværtsparet.

Centrum af byen var omdannet til diskotek, hvor flere gik hen. Lars, Lea og Anne kom hjem for at få varme strømper, og Lars beklagede sig over forældrene, som igen igen havde glemt at lægge en nøgle. Stakkels barn, han måtte krympe sine str. 44 ned i mine lidt små str. 37-ski-sokker, men overlevede uden at få lungebetændelse.

D. 2. januar gik turen atter nordpå. Ak – vi startede sammen med Gert & Marianne kl. 09.30 – blot for at sidde i kø 3 timer ned ad bjerget.

Alt i alt en super ski-ferie, og jeg er ikke sikker på om bilen vil dreje nordpå i uge 7 og 8, når vi skal til Sverige – det kan være det igen ender med Campitello!!

Tina og Carsten

Kläppen uge 8 – 2004

Vi tog Stena-færgen Frh. – Göteborg 11.50 fredag d. 13, sammen med en sværm DCU-ere, der også skulle til Kläppen (vistnok 21 vogne i alt).

Og det var fredag d. 13.

Lise ringede. Hende skulle vi tage op i Göteborg lufthavn – Landvetter (SAS – stand by- billet), og hun meldte at flyet var overbooket så hun ikke kunne komme med. Noget senere ringede hun dog, at hun var booket ind, men nu var der tåge i Landvetter, så de skulle måske lande andetsteds, eventuelt i Säve.

Da vi kørte fra borde måtte vi jo tage en beslutning om en retning, da hun jo ikke kunne ringe fra flyet. Vi satsede så på Landvetter. Da vi kom der, ringede hun, og sagde, at hun stod i Säve!

Nå, rundt med kajakken. Landvetter ligger 30 km sydøst for Göteborg, mens Säve ligger 15 km nordvest for, og vi skulle mod nordøst! Med 2 timers forsinkelse fattede vi så op ad vej nr 45, Indlandsvägen. Vi ville overnatte på den store rastepads ved Grums.

Det ville DCU-erne også, så der så ret overfyldt ud på strømpladserne (80,- kr/nat), Vi valgte

Vejen til store ferieoplevelser

- * **LMC** campingvogne
- * Brugte vogne se: www.oecc.dk
- * Isabella fortalte,
- * Tilbehør & reservedele,
- * Eget værksted.

**ØSTSJÆLLANDS
CAMPING-CENTER**

Jersie Strandvej 88, 2680 Solrød Strand
Tel. 56143355 Fax 56146636

Åbningstider: Man -, tirs-, tors- & fredag 10-17,
onsdag lukket, lørdag 10 -14, søndag 10 -16

derfor, da vi jo kom hen på aftenen, den almindelige rasteplads blandt lastbilerne. Og så svigtede gasvarmen! så vi måtte klare frostnatten med stearinlys, gasblus, og af og til –varme.

Lørdag blev en glimrende dag. Indlandsvägen viste sig fra sin pæneste side, og ligeså de store søer, så det var efter en fin tur, vi ankom til Kläppen ved middagstid.

Da vi ankom til vores reserverede plads, nr. 224, stod der et stort skrummel af en svensk Volvo på den, og ejeren var absolut imod, at flytte den. Nå, fredelige som vi er, fandt vi blot en anden plads, nr. 227, (ved siden af Jens Sparre) og snuppede lige 7-8 km på (velsmurte) tyndski. Da vi kom tilbage, stod der en anden dansk campingvogn på nr. 224, klods op ad svenskerens campingvogn, mens Volvoen stod i en snedrive (Ti – hi), og hans kone så om muligt mere sur ud end før.

Søndag vågnede vi op til en pragtfuld dag med sol, og desværre + °, men efter en lang, og (forhåbentlig) velfortjent søvn drog vi ud på 9-10 km langrend, igen på velsmurte ski, da vi tog de smørefri! Kun Lise havde smøreski på, men det lykkedes at gøre dem brugbare også.

Om eftermiddagen fik ”faren” så lige 2 timer på pisterne, men så var kondien også slut. Imens blev Lise indviet i strikningens svære kunst af ”moren”. Hun startede med børnesokker???

Til aften havde ”moren” kæmpestore økologiske hakkebøffer, og masser af Chile-vin.

Mandag igen fint vejr. Vi havde besluttet at afprøve ”Vasa-løjpen” på tynd-ski. Den var godt iset, så det gik lidt langsomt frem.

Da den jo er 90 km lang, og vi skulle tilbage samme dag, opgav vi projektet, da vi mente, at 180 km på så dårlig løjpe var for meget på én dag. Vi ville så vente til de fik bedre præpareret. I stedet drejede vi fra, og tog den 12 km lange lysløjpe, som krydsede.

Om aftenen fik vi besøg af Bolette, datter af: tjah – jow hun bruger heller ikke skistaver!

Menuen lød på lamme-mørbrad, med krydrede kartofler og alt godt i salat.

Tirsdag begyndte lidt grumset, men klarede fint op. Lise ville på Hundfjellet/Tandådalen og køre sorte pister. Vi gamle nøjedes med noget mere beskedent i Kläppen.

Midt på eftermiddagen var der rygende snestorm, og Tandådalen lukkede næsten helt

ned, og vi måtte afhente damen i utide og uføre. Til aften blev det selvfølgelig stille vejr, og højt solskin, så vi sad og kiggede på tomme pister der var baget i sol.

Natten til Onsdag brillerede vejrguderne ved at ”synke” temperaturen til -17°, og det er altså koldt. Der blev dog glimrende vejr om formiddagen.

Vi tog så alle tre op med lift, og løb langrend på toppen af fjeldet, dette er de bedste løjper, og gode sammenlignet med mange andre steder. Men!!! jeg har et klart indtryk af, at bag løjpe-maskinen kører der 4-5 snescootere i sporet, for at sørge for, at præpareringen ikke bliver for attraktiv for langrendsfolket. Det blev dog vores bedste tur i denne omgang, ca 8 km.

Senere på dagen tog jeg en times tid på pisterne med de brede brædder på, (mens mit livs kvinder strikkede (igen børnesokker!)) dog var der mulliarder af danskere, så køerne var (for) lange. Jeg nåede så med damerne på indkøbstur: til teltudsalg, og hos damen med hjemmeplukkede marmelader (uhm), og endeligt Systembolaget (de har altså et flot øludvalg), nå-ja og så købmanden selvfølgelig!

Om aftenen var der blodpølse fra ”Højer pølser”, hvis det siger nogen noget. Det er mums for familien (man er vel født blandt bønder).

Tilberedningen skulle have foregået i fælleslokalerne, men her var der hverken plads eller ørenlyd for DCU-ere.

Natten til torsdag igen hvinende koldt, men morgen med fint vejr. Lise og jeg fra tidlig formiddag på de brede brædder, og efter en styrkende frokost, var Dorte også med på rimeligt gode pister, men med mange mennesker. Om aftenen var Bolette inviteret på middag, vi skulle nemlig have skovlen under hende i både ”500” og ”42½”, det var bare ikke dennegang!! Og så et surt opstød. De DCU-ere har de sidste par aftener, og nætter, pænt sagt, ikke bidraget til at fremme danskernes ry som turister.

Igen fredag det mest strålende vejr. Mit livs kvinder var om formiddagen ude på den 12 km lysløjpe. ”Faren” var ikke med, officielt på grund af vrøvl med en tå, men i virkeligheden for at få fred til opvasken.

Da de kom hjem var der hot-dogs i det bagende solskin.

Om eftermiddagen var vi på bakkerne på lidt isede pister, men det var nu godt nok, bortset fra , at det lige mod slut blæste op med snefygning.

Natten til lørdag, og om morgenen var der kraftig blæst, så selv om det ikke var særligt koldt, var det ret så bidende og overskyet. Det var så også tid for opbrud for DCU-erne. Der skulle i løbet af dagen komme en ny sending på 20 vogne for 4. uge i træk, blev jeg orienteret om. DCU er i øvrigt mere stilfuld en os, de har en turleder med, som tager sit job ret alvorligt. Desuden er han klædt i gul heldragt med fine logoer på, og mange pins i hatten, det kan vi da ikke hamle op med.

Nå, da vejret blev ved at være træls, tog vi på udflugt. Lindvalen – Högfjellet – Tandådalen – Stöten, alle skisportsstederne. Derefter over Fulunäset (vi havde lejlighed til at tisse over grænsen ind i Norge) tilbage til Sälen. Tilbage igen tog mit livs kvinder på 10 km langrend, mens min mave var indisponibel, hvilket igen kom opvasken til gode.

Tidligt op søndag morgen for hjemrejse. Heldigvis var vejret rigtigt trææls, så ingen var kede af at komme derfra, fra småsne og blæst. Da vi fra Trollhättan nærmede os Gøteborg, blev vejret stygt med tonsvis af våd sne, men efter en del hasarderet kørsel (mit speciale) landede vi i Landvetter lufthavn, præcis på slaget 15.⁰⁰, som lovet 500 km før.

Tilbage i Gøteborg var der klart solskin og helt stille. Dette varede helt til Frederikshavn, hvor det så tog fat med regulær snestorm (himmelbetændt rajfog). De sidste 50 km i Danmark blev så absolut turens værste.

Hans Jørgen
Hærs,hals

D&L[®] DIEL

S K I W E A R

**Kvalitetsoplevelser
og sund fornuft -
direkte til døren,
uden fordyrenden led...!**

www.northline.dk

Northline - Agertoften 25 - DK 9460 Brovst - Tlf. 98 23 13 13

Uge 7/8 2004 Hafjell

Vi ankom til Hafjell lørdag i uge 6 kl.04.45. om formiddagen blev vi vækket af Finn som inviterede os på morgenmad, det var rigtig dejlig.

Pia & Per skulle ankommet kl.ca 15.00 men på grund af vejret ankom de først kl.17.00.

De sagde det var LIDT glat.

De kom godt på plads (med hjælp af en 4hjuls trækker, C5 magtede det ikke).

Så var vi rigtig klar til at komme på ski, det vil sige at de fleste af os var klar. For at alle forstår hvad jeg mener, med de fleste, ja så var det sådan at vi havde UGEN'S GÆST med ca en gang pr. uge og kan i gætte hvem det er???

Rigtig gættet `Finn, så til næste år skal han have punkt kort, det er for dyrt med et sæson kort.

Jeg har prøvet at lægge sammen, og må konstatere, at han max stod 8 timer på ski i 1 1/2 uge. (Gad vide om det er begyndt at knibe med kondien???)

Tina & Finn havde købt nogle walkier, det var ret godt, især når Finn går i byen med den ene, og Tina har den anden i campingvognen. Når han så kommer hjem og siger i walkien " Finn kalder Tina, kan du høre mig". Finn forstod slet ikke hvorfor vi andre var ved at dø af grin. (Godt nok er Tina ikke stor, men hun er nu ikke til at overse i en campingvogn)

Pia & Per ville gerne, hvis de kunne få lov til

at lade campingvognen stå til Påske.

Det kunne de, så lørdag i uge 7 byttede vi med dem så det var os der lå på container pladsen.

Lørdag aften var vi 12 nordmænd + Tina & Finn, John & jeg oppe på restuang Elgen for at spise. Først fik vi en velkomst drink, forretten var salat med lidt laks, dertil 1/2

glas hvidvin, hovedretten kronhjort m. kartofler og sovs dertil 1 1/2 glas rødvin,

dessert budding dertil 1 kop kaffe + 1 glas cognac. Den første pris som blev oplyst var 750Nkr pr. par, men da regningen skulle betales var det 750Nkr pr næse. (Det smagte godt) Det skal lige nævnes at Pia & Per, Tina & Finn, John & jeg var der søndagen før, hvor der var en mægtig ta selv bord for 115Nkr pr. person, så næste

sæsong tager vi der op 5 søndage for samme pris.

Søndag morgen kørte Pia & Per så mod DK, og kan glæde sig til at komme tilbage til Hafjell i Påsken hvor der sker meget med bl. levende musik på Midtstationen og Radioens P4 er der hver dag.

Tirsdag hængtede vi så campingvognen på, og kørte næsten ned til Gøtteborg. Og skulle sejle næste dag kl. 09.30.

Vi vil gerne sige en stor tak for en knaldhamrened god uge til Pia & Per, Jane, Britt, Tina & Finn, Mette og Mikkel. Hilsen Vibeke, John & Kate

Hvor (u)heldig kan man være?

Tirsdag eftermiddag i vores anden uge var det min tur til at prøve bananen – eller piste-båren på dansk. Jeg tog et par forkerter sving i nogle pukler, var ved at miste den ene ski, og så hang den anden forb.. ski også fast. Der lå jeg midt i alt myldret lige under gondolens udsigtsplatform, hvor pistevagterne stod og så på de energiske turister. Pinligt! Men videre skulle jeg i hvert fald ikke.

Jeg må sige at jeg fik en udsøgt behandling af de italienske pistevagter – få minutter og så stod der bare 3 gutter med bananen og en pistevagt, der på engelsk orienterede Claus om, hvor de ville bringe mig ned til undersøgelse. Ikke noget med at prøve at støtte mig det lille stykke op til gondolen, så jeg kunne komme ned. Nej – ned og ligge madame, benet fikseret, og så blev jeg ellers trukket op, sendt ned med gondolen på første klasse – find en grimasse, der kan pa..... Ambulancen holdt parat med et par ældre garvede folk, som straks spurgt om jeg talte engelsk eller tysk, så på benet, og besluttede at de ville køre mig den lange vej over bjerget for at jeg kunne blive behandlet lokalt i Canazei, så Claus ikke skulle køre så langt. Hvilken service. Jeg nåede desværre ikke at blive klædt om til vores klub-middag, men kom i stedet anstigende med en forbindelse fra læggen og helt op på låret til megen furor. Jeg var heldig – kun et forstukkent ledbånd og et par forstuvende knæ for at få en date med pistevagterne. Næste gang tror jeg, at jeg vil nøjes med at kigge beundrende på de dygtige folk. Mange tak til Bent og Steen, Dan og Diana, som tog vores Martin med hjem over pisterne. Claus og jeg var jo som sagt noget

optaget, og Martin fik en god tur hjemover som pisteguide.

På den lokale ambulatorium var der noget ventetid – bl.a. fordi de vist ventede på mit gule sygesikringskort – jeg skal nok huske at have det med på pisterne fremover. Ambulancen var i øvrigt gratis, fordi jeg blev hentet ned direkte fra pisterne. Så jeg er glad for at jeg ikke prøvede på at komme ned selv med fare for at falde og gøre skaden værre.

Jeg skal i øvrigt hilse fra Niels og Karen, som har helt andre erfaringer med en svær skiskade. Fra deres erfaringer, kan jeg kun slutte at det er en god ide selv at have direkte kontakt med SOS-Europæiske, hvis man får behov for sygetransport. Der er grobund for mange misforståelser mellem et udenlandsk hospital og dem, der skal arrangere alt det praktiske i forbindelse med en overflytning til Danmark. I Danmark er hospitalerne i øvrigt ikke ret glade for at modtage patienter, som har været indlagt på et hospital syd for grænsen inden for de sidste 7 dage – det er noget med nogle fæle

streptokokker - det kræver normalt en isolationsstue eller hjemme sygeleje i en uge indtil en blodprøve viser, at man ikke er smittet – så måske er det bedst at blive færdigbehandlet i udlandet, hvis det er sikkert nok? Disse oplysninger var nye for mig, men jeg har checket – det er desværre rigtigt nok.

Eva
Lyngby

KØB og Salg

Vinterdæk 185R x14 pr8 102/100 (850 kg pr hjul) Bridgestone 960 winter

På fælge som passer på alle 5 huls tyske/ Nordiske vogne. Pris: 800,- (fra uge49'01)

Sommerdæk 195/70R x15 pr8 102/100 (850kr pr hjul) Hankook RA08

På Alufælge som passer på alle 5 huls tyske/ Nordiske vogne. Pris: 1500,- (fra uge02'02)

Henv : Lene og Bjørn medlemnr. 277
Tlf. 43 61 21 87 bil 51 90 21 86

Til Salg

POLAR 620CTX Årg 2000 – blå indtræk med Isabella fortelt.

Kr. 140.000

Solifer S7 årg. 1998 – blå indtræk
Kr 130.000

Kontakt Finn & Tina Crusell medlems nr.
235 - Tlf 32 52 41 93 – mobilnr. 22 16 05 93

JULETUR 2003 TIL PRUTZ, ØSTRIG

1. Juledag ankom Benny, Gitte, Line, Peter og Vibeke til ovennævnte campingplads ca. kl. 19, for at slutte os til Erik, Kate og Morten Kragh samt Tove og Jens Jørgen Andersen, som allerede var ankommet den 22. dec. Lidt efter ankom Bjørn, Lene og Mie, og vi kom alle på plads, selvom vi skulle ligge forholdsvis tæt, da pladserne var små. Den 26. dec. Kom Preben og Kirsten og Erner Fladmose, så var vi alle samlet.

Fam. Kragh og Andersen havde allerede afprøvet pisterne i Fiss (ca. 6 km og 11 sving fra Prutz) og var godt tilfredse, især med den lange røde piste på 10 km, som er en rigtig varieret familiepiste. Dette var deres foretrukne skiområde, bl.a. også fordi Intersport tilbød gratis opbevaring af ski og støvler.

Vi mødtes en dag efter lidt besvær til en skieftermiddag i Serfaus. Her oplevede vi nærmest at blive blæst af pisterne.

Skiområdet er stort, vi nåede ikke at køre på det hele, men fik dog afprøvet en hel del pister og lifte.

Den 29 dec. afholdt vi fælles julefrokost fra kl. 14 til ca. 22, hvor de sidste gik hjem. Det meste af maden blev leveret af Benny's Catering GmbH und KG, og vi andre leverede resten fra vort lidt mere slunkne campingkøleskab. Her blev Per's cognac dog ofret, den var god, og vi skålede for Per og Pia, og vi syntes det var synd, de ikke var med til at drikke deres cognac. Desuden var både cigaretter og andet hentet i Samnaun til lejligheden. Samnaun ligger i 1900 m højde, og består mest af en samling toldfrie servicestationer og butikker.

En aften var vi også i Prutz "by" og spiste på Gasthof Post. God østrigs mad, og tjeneren var dog lidt forundret over sådan en samling danskere, som skulle have forklaret forskellen på en Puttenschnitzel og en Truthahnschnitzel.

Fendels, et hyggeligt lille familieskiområde med børnelegeplads, rodelbahn og gode brede, velpræparerede pister ca. 1 km fra Prutz, blev besøgt flere gange af Erner, Preben, Peter og Vibeke. Vi blev enige om, hvis dette område lå 100 km væk fra DK, havde vi alle årskort.

Vi oplevede også at få besøg af fru Jele, campingpladsens ejer, da en hundeejer fra Schweiz havde følt sig forurettet, da han ikke kunne styre sine hunde, modsat Erik som havde styr på Steffi. Efter lidt diskussion endte det med at "herren" fra Schweiz kørte hundene i bil ud og ind af pladsen, når de skulle luftes.

Nytårsaften blev afholdt i campingpladsens samlingsrum, som vi havde reserveret fra 19 til 23. Senere blev vi angrebet af en flok tyske fastliggere, som havde udset sig vore campingvogne som mål for nytårsskytset. Efter lidt forfølgelse fandt vi ud af hvem de var, og der blev afleveret en "klage" i receptionen.

Den 2. jan. startede fam. Frost, Kragh og Andersen og hjemturen, og Preben, Peter og Vibeke kørte til Nauders (Reschenpass grænsen mellem Østrig/Italien), et stort snesikkert skiområde i 1500 m højde.

Vi havde fået et tip om, at der skulle ligge en lille campingplads deroppe, og vi fik også et godt tilbud på ophold i jan. 2005 (men ikke i julen, alt optaget).

Selvom vi var på skiferie var der en del anden aktivitet, bl.a. kan nævnes en bilhandel pr. fax, køb af nye ski, en ny skijakke, lægebesøg (Kirsten p.g.a. en langvarig influenza og Morten p.g.a. et sammenstød med en snekanon, som resulterede i en limet

pande og en flot forbindelse).

Og ikke at forglemme after-ski ved Benny's Bar.

Alt i alt en ferie med masser af skiløb, hygge og socialt samvær.

På holdets vegne
Peter og Vibeke

Kom ind og se alle vore modeller

PJ

Caravan frihed-fritid-ferieglæde

CABBY

Københavnsvej 277 - 4000 Roskilde - Tlf: 46 75 71 29 eller www.pj-caravan.dk